

З А К О Н

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ

Члан 1.

У Закону о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 78/11 – др. закон, 101/11, 38/12 – УС и 121/12), у члану 5. додаје се став 3. који гласи:

„Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца дужни су да одбију сваку радњу која представља утицај на самосталност у раду јавног тужилаштва.”

Члан. 2.

После члана 10. додају се назив члана и члан 10а, који гласе:

„Начела у вршењу јавнотужилачке функције

Члан 10а

Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца дужни су да стручно, савесно, непристрасно, правично и без непотребног одлагања врше своју функцију посебно водећи рачуна о заштити оштећених и спречавању дискриминације по било ком основу.”

Члан 3.

У члану 13. став 6. речи: „основна јавна тужилаштва се оснивају за подручје основног суда” замењују се речима: „основно јавно тужилаштво се оснива за подручје једног или више основних судова”.

У ставу 7. реч: „седиште” замењује се речју: „седишта”.

Став 8. мења се и гласи:

„Јавно тужилаштво може имати одељења ван свог седишта, као и посебна одељења која се образују за гоњење одређених кривичних дела, у складу са законом.”

Члан 4.

У члану 18. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Изузетно од става 2. овог члана, јавни тужилац може да изда усмено обавезно упутство када је то неопходно ради предузимања радњи које не трпе одлагање. У том случају обавезно упутство у писменом облику доставља се у року од три дана од дана издавања усменог упутства.”

Досадашњи ст. 3. до 8. постају ст. 4. до 9.

Члан 5.

У члану 24. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Изузетно од става 2. овог члана, јавни тужилац може да изда усмено обавезно упутство када је то неопходно ради предузимања радњи које не трпе одлагање. У том случају обавезно упутство у писменом облику доставља се у року од три дана од дана издавања усменог упутства.”

Досадашњи ст. 3. до 8. постају ст. 4. до 9.

Члан 6.

У члану 29. став 3. тачка 4. мења се и гласи:

„4. подноси Народној скупштини редовни годишњи извештај о раду јавних тужилаштава у Републици Србији;”

Члан 7.

Члан 53. мења се и гласи:

„Члан 53.

Јавни тужиоци, заменици јавних тужилаца, тужилачки помоћници и приправници имају право да се удружују у струковна удружења ради заштите својих интереса и очувања самосталности у раду јавних тужилаштава.

Право струковног удруживања подразумева и учешће у активностима струковних удружења у току радног времена, ако се тиме не ремети рад у јавном тужилаштву.”

Члан 8.

Члан 57. мења се и гласи:

„Члан 57.

Ако јавно тужилаштво буде укинато јавни тужилац, односно заменик јавног тужиоца настављају да врше функцију заменика јавног тужиоца у јавном тужилаштву које одреди Државно веће тужилаца, на предлог Републичког јавног тужиоца.

Сматра се да је јавно тужилаштво укинато и ако је подручје на којем врши надлежност подељено на два или више јавних тужилаштава.

Ако буде смањен број заменика јавног тужиоца у јавном тужилаштву заменик јавног тужиоца наставља да врши ту функцију у јавном тужилаштву које одреди Државно веће тужилаца, на предлог Републичког јавног тужиоца.”

Члан 9.

У члану 69. после става 5. додаје се став 6. који гласи:

„Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца не могу да уз плату примају и пензију остварену у складу са посебним прописима.”

Члан 10.

У члану 73. после става 4. додају се ст. 5. и 6. који гласе:

„Право на накнаду за одвојен живот имају јавни тужиоци, односно заменици јавних тужилаца у Републичком јавном тужилаштву, јавним тужилаштвима посебне надлежности и апелационим јавним тужилаштвима.

Право на накнаду из става 5. овог члана утврђује Државно веће тужилаца.”

Члан 11.

У члану 75. став 2. мења се и гласи:

„Државно веће тужилаца предлаже Народној скупштини једног кандидата за избор на једно место заменика јавног тужиоца. Државно веће тужилаца дужно је да приликом предлагања кандидата за избор заменика основног јавног тужиоца, предложи кандидата који је завршио почетну обуку у Правосудној академији, у складу са посебним законом.”

Члан 12.

У члану 81. речи: „може обавити” замењују се речју: „обавља”.

Члан 13.

У члану 82. став 1. мења се и гласи:

„При предлагању и избору кандидата за јавнотужилачку функцију Државно веће тужилаца саставља ранг листу кандидата на основу стручности, оспособљености и достојности кандидата, а према критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности које прописује Државно веће тужилаца, у складу са законом. Ранг листа се објављује на интернет страници Државног већа тужилаца. Приликом избора и предлагања кандидата за јавнотужилачку функцију забрањена је дискриминација по било ком основу.”

Став 3. мења се и гласи:

„Државно веће тужилаца образлаже предлог и одлуку о избору кандидата за јавнотужилачку функцију.”

Члан 14.

У члану 95. став 1. мења се и гласи:

„Државно веће тужилаца утврђује чињенице и одлучује у поступку затвореном за јавност. Поступак може бити јаван на захтев јавног тужиоца или заменика јавног тужиоца против којег се води поступак.”

Члан 15.

У члану 107. став 4. речи: „годину дана” замењују се речима: „две године”.

Члан 16.

У члану 111. после става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца коме је изречена дисциплинска санкција може покренути управни спор.”

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Члан 17.

У члану 119. после става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Поступак пријема тужилачких помоћника ближе се уређује актом министра надлежног за правосуђе.”

Члан 18.

У члану 120. став 3. реч: „и” замењује се запетом, а после речи: „надлежности” додају се речи: „и апелационом јавном тужилаштву”.

Члан 19.

У члану 122. став 3. брише се.

Досадашњи став 4. постаје став 3.

После става 3. додаје се став 4. који гласи:

„Поступак пријема тужилачких приправника ближе се уређује актом министра надлежног за правосуђе.“

Члан 20.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, осим одредаба чл. 17. до 19, које почињу да се примењују од 1. јануара 2014. године.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о изменама и допунама Закона о јавном тужилаштву садржан је у члану 157. став 1. Устава Републике Србије, којим је прописано да се оснивање, организација и надлежност јавног тужилаштва уређују законом.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Законом о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 78/11 – др. закон, 101/11, 38/12 – УС и 121/12) ближе су уређени организација и надлежност јавних тужилаштава, услови и поступак за избор и престанак функције јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца, права и дужности јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца, вредновање рада јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца, напредовање и дисциплинска одговорност јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца, обављање послова правосудне управе и тужилачке управе у јавним тужилаштвима, обезбеђивање средстава за рад јавних тужилаштава и друга питања од значаја за рад јавних тужилаштава.

У току примене закона, пракса је показала да поједине одредбе, а посебно одредбе које су везане за самосталност јавног тужиоца, односно заменика јавног тужиоца, одредбе везане за хијерархијски однос између носилаца јавнотужилачке функције, надлежност јавних тужилаштава, удруживање носилаца јавнотужилачких функција и запослених у јавним тужилаштвима, трајање јавнотужилачке функције, правила о избору заменика јавног тужиоца, поступак за избор јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца, вредновање рада јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца, као и одредбе о вредновању рада јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца, треба прецизирати и допунити. Циљ оваквих измена и допуна је доследна примена одредаба Устава Републике Србије које уређују положај носилаца јавнотужилачке функције (чл. 159. до 163.), као и усклађивање са међународним стандардима који се односе на јавно тужилаштво.

Поред тога, пракса је показала и да је поједине одредбе Закона о јавном тужилаштву неопходно изменити, како би се могле ефикасно применити и спровести.

У циљу ефикаснијег остваривања положаја и надлежности јавног тужилаштва, као самосталног државног органа који гони учиниоце кривичних дела и других кажњивих дела, неопходно је изменити постојећи Закон о јавном тужилаштву, како би се и овим изменама створио неопходан нормативни оквир за даље активности у циљу побољшања рада правосуђа у Републици Србији.

На текст радне верзије Закона прибављена је експертиза Венецијанске комисије Савета Европе, а примедбе из експертизе уграђене су у текст закона.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. Закона допуњује се члан 5. Закона о јавном тужилаштву, који уређује самосталност у раду носиоца јавнотужилачке функције. Поред забране сваког утицаја на рад јавног тужилаштва, која је предвиђена ставом 2. члана 5. Закона о јавном тужилаштву, допуном наведеног члана се предвиђа и обавеза носиоца јавнотужилачке функције да одбије сваку радњу која представља утицај на самосталност у раду јавног тужилаштва. На овај начин, додатно се

ојачава основно начело у раду јавног тужилаштва, односно ојачава његова самосталност.

Такође, чланом 2. Закона, Закон о јавном тужилашству се допуњује и новим чланом 10а, који прописује начела у вршењу јавнотужилачке функције. Предвиђена је дужност јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца да стручно, савесно, непристрасно, правично и без непотребног одлагања врши своју функцију, при чему је, истовремено, дужан и да посебно води рачуна о заштити оштећених и спречавању дискриминације по било ком основу. Прописивање ових начела је веома битно због одредбе Устава Републике Србије која прописује положај јавног тужилаштва, али се истовремено и утврђују основне дужности којих носилац јавнотужилачке функције мора да се придржава у вршењу своје функције.

Чланом 3. Закона врше се значајне измене члана 13. Закона о јавном тужилашству. Наиме, предвиђа се могућност да поједино основно јавно тужилаштво може бити основано и за подручје више основних судова. На овај начин даје се могућност да се оснује рационалнији број основних јавних тужилаштава у Републици Србији. Исто тако, изменом става 8. истог члана Закона о јавном тужилашству предвиђа се могућност да и остала јавна тужилаштва, а не само јавна тужилаштва посебне надлежности, могу имати одељења ван свог седишта. На тај начин се омогућују да се, ако нема потребних услова за оснивање јавног тужилаштва, такво јавно тужилаштво и не оснива, већ да се образује одељење већ постојећег јавног тужилаштва. Тиме се обезбеђује неопходна ефикасност јавних тужилаштава у Републици Србији, уз истовремену уштеду средстава који би били неопходни за додатне запослене и друге трошкове.

Чланом 4. Закона допуњује се члан 18. Закона о јавном тужилашству, који уређује обавезна упутства непосредно вишег јавног тужиоца нижем јавном тужиоцу, на тај начин што се, када је неопходно ради предузимања радњи које не трпе одлагање, предвиђа изузетак у односу на правило да обавезно упутство мора бити у писменом облику. При томе, непосредно виши јавни тужилац обавезан је да упутство, које је издао усмено, достави и у писменом облику, и то у року од три дана. Овим изузетком, на чију потребу прописивања је указала пракса, омогућује се ефикаснији рад јавних тужилаштава, при чему обавеза издавање упутства у писменом облику, као основно правило, није нарушено.

Чланом 5. Закона допуњује се члан 24. Закона о јавном тужилашству, на тај начин што се, и у случају издавања обавезног упутства јавног тужиоца заменику јавног тужиоца, такође допушта изузетак од обавезе да се обавезно упутство може издати само у писменом облику. На потребу прописивања овог изузетка указала је пракса, а његов циљ је омогућавање ефикаснијег рада јавног тужилаштва, када је то неопходно због предузимања радњи које не трпе одлагање.

Чланом 6. Закона допуњује се члан 29. Закона о јавном тужилашству, тако што се предвиђа да Републички јавни тужилац, који врши надлежност јавног тужилаштва у оквиру права и дужности Републике Србије, има обавезу подношења редовног годишњег извештаја о раду јавних тужилаштава у Републици Србији. На тај начин, омогућује се да орган који бира и одлучује о престанку функције Републичког јавног тужиоца, путем редовних годишњих извештаја, има увид у рад јавних тужилаштава у Републици Србији.

Чланом 7. Закона измењен је члан 53. Закона о јавном тужилашству, који уређује право на удруживање. Наведеним изменама прецизира се да носиоци јавнотужилачке функције, тужилачки помоћници приправници, пре свега имају

право да се удружују у одговарајућа струковна удружења, као и да такво удруживање подразумева и учешће у активностима струковних удружења у току радног времена, наравно под условом да се тиме не ремети рад у јавном тужилаштву. Овом изменом је прецизније уређено право на удруживање и истовремено извршено усклађивање са међународним стандардима који уређују јавно тужилаштво.

Изменом члана 57. Закона о јавном тужилаштву (члан 8. Закона), прецизира се појам укидања јавног тужилаштва, тако што се предвиђа да се сматра да је јавно тужилаштво укинута и у случају када је подручје на којем врши надлежност подељено на два или више јавних тужилаштава. Такође, овим чланом закона извршено је и правнотехничко прецизирање важеће законске одредбе, која уређује настављање функције јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца у другом јавном тужилаштву.

Чланом 9. Закона извршена је допуна члана 69. Закона о јавном тужилаштву тако што је предвиђено да јавни тужилац и заменик јавног тужиоца не може за време обављања функције истовремено примати и пензију коју је остварио по другом основу.

Чланом 10. Закона допуњује се члан 73. Закона о јавном тужилаштву на тај начин што се утврђује право на накнаду за одвојен живот јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца у Републичком јавном тужилаштву, јавним тужилаштвима посебне надлежности и апелационим јавним тужилаштвима.

Чланом 11. Закона извршена је измена члана 75. став 2. Закона о јавном тужилаштву. Наведеном изменом извршено је усаглашавање са Законом о Правосудној академији. Наиме, предвиђено је да је Државно веће тужилаца дужно да приликом предлагања кандидата за избор заменика јавног тужиоца предложи кандидата који је завршио обуку у Правосудној академији, при чему је овај изузетак предвиђен само за избор заменика основног јавног тужиоца, односно заменика јавног тужиоца најнижег степена.

Чланом 12. Закона, којим се допуњује члан 81. Закона о јавном тужилаштву, предвиђа се обавезност обављања разговора са кандидатима који се бирају на јавнотужилачку функцију, а не само могућност као што предвиђа важећа одредба. На предложени начин се омогућује да пријављени кандидат има право да у разговору са члановима Државног већа тужилаца изнесе додатна појашњења и пружи додатне информације које су од значаја за избор кандидата. Истовремено, тиме се се обезбеђује и већа транспарентност у поступку избора кандидата.

Значајна измена, а такође у циљу веће транспарентности и заштите кандидата у поступку избора кандидата на јавнотужилачку функцију, је предвиђена чланом 13. Закона, којим је измењен члан 82. Закона о јавном тужилаштву. Наиме, предвиђено је да Државно веће тужилаца приликом предлагања и избора кандидата има обавезу да састави ранг листу, на основу унапред прописаних мерила и критеријума. Као и у садашњем законском тексту, приликом избора и предлагања кандидата, изричито се забрањује свака врста дискриминације. Поред тога, предвиђа се да ранг листа мора бити и јавно објављена на интернет страници Државног већа тужилаца, чиме се такође повећава транспарентност рада тог органа.

Слична измена је садржана и у члану 14. Закона, којим се мења члан 95. став 1. Закона о јавном тужилаштву. Наведеном изменом омогућује се да поступак за разрешење носиоца јавнотужилачке функције може бити јаван, ако то захтева јавни тужилац или заменик јавног тужиоца против кога се води поступак.

Чланом 15. Закона врши се измена у члану 107. став 4. Закона о јавном тужилаштву, на тај начин што се мења дужина рока застарелости за вођење дисциплинског поступка са једне на две године од дана учињеног дисциплинског прекршаја, а имајући у виду да се могу појавити и сложенији дисциплински прекршаји, због којих дисциплински поступак може дуже да траје

Чланом 16. Закона, којим се допуњује члан 111. Закона о јавном тужилаштву, предвиђа се додатна правна заштита у дисциплинском поступку против носиоца јавнотужилачке функције. Наиме, предвиђа се да се оваква правна заштита може остварити и против другостепене дисциплинске одлуке, и то у управном спору.

Чланом 17. Закона допуњује се члан 119. Закона о јавном тужилаштву тако што се предвиђа да ће се поступак пријема тужилачких помоћника, који сада није прецизно уређен, потпуније уредити посебним подзаконским актом, који ће донети министар надлежан за послове правосуђа.

Чланом 18. врши се допуна члана 120. став 3. Закона о јавном тужилаштву, тако што се предвиђа да звање саветника могу имати и тужилачки помоћници у апелационом јавном тужилаштву, поред тужилачких помоћника у Републичком јавном тужилаштву и јавном тужилаштву посебне надлежности. Овакво решење је оправдано из разлога што се и у апелационом јавном тужилаштву обављају послови веће сложености (заступање у другом степену), па сходно томе треба омогућити и да тужилачки помоћници у апелационом јавном тужилаштву могу да стекну звање саветника.

Чланом 19. Закона измењен је члан 122. Закона о јавном тужилаштву, од чега се најзначајнија измена састоји у томе што се предвиђа да ће се поступак пријема тужилачких приправника, који сада није прецизно уређен, потпуније уредити посебним подзаконским актом, који ће донети министар надлежан за послове правосуђа.

Чланом 20. Закона уређено је ступање закона на снагу, односно предвиђено је да закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, осим одредаба који се односе на тужилачке помоћнике и тужилачке приправнике, које ће се примењивати од 1. јануара 2014. године.

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА ПРИМЕНУ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити додатна финансијска средства у буџету Републике Србије.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Предлаже се да се овај закон донесе по хитном поступку будући да би његово недоношење по хитном поступку могло да проузрокује штетне последице по рад правосудних органа Републике Србије.

АНАЛИЗА ЕФЕКТА ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ

Имајући у виду одредбе члана 40. Пословника Владе („Службени гласник РС”, бр. 61/06 - пречишћен текст, 69/08, 88/09, 33/10, 69/10, 20/11, 37/11 и 30/13), који прописује садржину објашњења које анализа као прилог предлога закона треба да садржи, имајући у виду смисао ове одредбе Пословника (између осталог да пружи објашњења какве трошкове ће примена закона створити грађанима и привреди, нарочито малим и средњим предузећима, као и да ли се законом подржава стварање нових привредних субјеката на тржишту

и тржишна конкуренција), али и специфичност и значај Закона о јавном тужилаштву чије се измене и допуне Предлогом закона предлажу, систематика и садржина ове анализе биће томе прилагођена.

Одређивање проблема које Предлог закона треба да реши

Важећи Закон о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 78/11 - др. закон, 101/11, 38/2012 – УС и 121/12) донет је 2008. године.

Организација јавног тужилаштва је хијерархијска и одражава структуру судског система. Републичко јавно тужилаштво је највише јавно тужилаштво. Јавна тужилаштва посебне надлежности основана су за ратне злочине и за организовани криминал и корупцију.

У циљу ефикаснијег остваривања положаја и надлежности јавног тужилаштва, као самосталног државног органа који гони учиниоце кривичних дела и других кажњивих дела, приступило се изменама и допунама постојећег Закона о јавном тужилаштву, како би се и овим изменама створио неопходан нормативни оквир за даље активности у циљу побољшања рада правосуђа у Републици Србији.

У току примене Закона о јавном тужилаштву, пракса је показала да поједине одредбе, а посебно одредбе које су везане за самосталност јавног тужиоца, односно заменика јавног тужиоца, треба прецизирати и допунити.

Циљ који се постиже

Циљ измена и допуна Закона о јавном тужилаштву је доследна примена уставних одредби које уређују положај носилаца јавнотужилачке функције, као и усклађивање са међународним стандардима који се односе на јавно тужилаштво.

Потребан је савременији закон у овој области који ће омогућити бољу организацију рада, ефикасно решавање предмета и смањење трошкова правосуђа, као и подизање квалитета рада.

Остваривање постављених циљева није могуће без одговарајућег законског оквира за чију израду је неопходно доношења новог закона. имајући у виду предмет регулисања закона. У вези са тим, поред осталог Уставом је одређено да се оснивање, организација и надлежност јавног тужилаштва уређује законом. Другим законима је такође могуће у великој мери допринети ефикаснијем раду јавног тужилаштва као што су одговарајући закони којима се уређују судски поступци.

Законом о изменама и допунама Закона о јавном тужилаштву се, поред осталог, предвиђа поред забране сваког утицаја на рад јавног тужилаштва и обавеза носиоца јавнотужилачке функције да одбије сваку радњу која представља утицај на самосталност у раду јавног тужилаштва и додатно ојачава основно начело у раду јавног тужилаштва, односно ојачава његова самосталност.

Закон прописује начела у вршењу јавнотужилачке функције, а између осталог и да посебно води рачуна о заштити оштећених и спречавању дискриминације по било ком основу. Прописивање ових начела о дужности јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца да стручно, савесно, непристрасно, правично и без потребног одлагања врши своју функцију је веома битно због одредбе Устава која прописује положај јавног тужилаштва, али се истовремено и утврђују основне дужности којих носилац јавнотужилачке функције мора да се придржава у вршењу своје функције.

Предвиђа се могућност да поједино основно јавно тужилаштво може бити основано и за подручје више основних судова и тако се даје могућност да се оснује рационалнији број основних јавних тужилаштава у Републици Србији. Предвиђа се и могућност да и остала јавна тужилаштва, а не само јавна тужилаштва посебне надлежности, могу имати одељења ван свог седишта. Тиме се обезбеђује неопходна ефикасност јавних тужилаштава у Републици Србији, уз истовремену уштеду средстава која би била неопходна за додатне запослене и друге трошкове.

Закон омогућује ефикаснији рад јавног тужилаштва прецизирањем одредаба о начину издавања обавезног упутства непосредно вишег јавног тужиоца нижем јавном тужиоцу, као и јавног тужиоца заменику јавног тужиоца.

Измењене су одредбе које уређују право на удруживање носилаца јавнотужилачке функције, тужилачких помоћника, односно приправника и прецизније уређено право на удруживање и истовремено извршено усклађивање са међународним стандардима који уређују јавно тужилаштво.

Законом се прецизира и појам укидања јавног тужилаштва, па се сматра да је јавно тужилаштво укинута и у случају када је подручје на којем врши надлежност подељено на два или више јавних тужилаштава.

Предвиђено је да је Државно веће тужилаца дужно да приликом предлагања кандидата за избор заменика јавног тужиоца предложи кандидата који је завршио обуку у Правосудној академији, при чему је овај изузетак предвиђен само за избор заменика основног јавног тужиоца, односно заменика јавног тужиоца најнижег степена.

Омогућује се да поступак за разрешење носиоца јавнотужилачке функције буде јаван ако то захтева јавни тужилац или заменик јавног тужиоца против кога се води поступак.

Пракса је показала и да је поједине друге одредбе Закона о јавном тужилаштву неопходно изменити, како би се могле ефикасно применити и спровести.

На текст радне верзије Закона прибављено је мишљење Венецијанске комисије Савета Европе, а примедбе из експертизе уграђене су у текст закона.

На кога и како ће утицати предложена решења

Предложена решења у Предлогу закона ће имати пре свега утицаја на јавна тужилаштва имајући у виду предмет регулисања овог закона, односно да се овим законом уређује организација и надлежност јавних тужилаштава, услови и поступак за избор и престанак функције јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца, права и дужности јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца, вредновање рада јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца, напредовање и дисциплинска одговорност јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца, обављање послова правосудне управе и тужилачке управе у јавним тужилаштвима, обезбеђивање средстава за рад јавних тужилаштава и друга питања од значаја за рад јавних тужилаштава.

Самим унапређењем рада јавних тужилаштава законска решења ће имати утицаја и на овлашћене подносиоце кривичних пријава, као и на све грађане и правна лица који буду процесуирани за учињена кривична дела .

Закон неће изазвати посебне трошкове грађанима и привреди, односно малим и средњим предузећима нити се Предлогом закона, с обзиром на материју коју уређује подстиче стварање нових привредних субјеката или тржишна конкуренција, већ се Законом стварају предуслови за јачање

владавине права јер је делотворно и ефикасно правосуђе важан стуб правне државе и владавине права.

Да ли су све заинтересоване стране имале прилику да се изјасне о закону

Мере које ће се током примене Закона предузети да би се остварило оно што се доношењем Закона намерава

Имајући у виду обим и садржину измена и допуна Закона којима се унапређује рад јавних тужилаштава, није постојала обавеза спровођења јавне расправе у смислу одговарајућих одредаба члана Пословника Владе, али су вршене консултације за израду Предлога закона узимањем у обзир резултата расправе о законским решењима коју је организовало Удружење јавних тужилаца 22. октобра 2012. године са учешћем заинтересованих органа и организација за рад јавних тужилаштава, а у вези са предлозима за измене и допуне овог закона од стране посебне подгрупе за израду овог закона образоване у вези са формирањем радне групе од стране министра правде и државне управе за израду измена и допуна сета правосудних закона, а између осталог и за овај Закон.

На Закон је прибављено мишљење Венецијанске комисије које је усвојено на 94. пленарном заседању 8-9. марта 2013. године

У циљу спровођења Закона биће предузете одговарајуће организационе мере за правилну примену Закона, а министар надлежан за послове правосуђа путем посебног акта ближе ће уредити поступак пријема тужилачких помоћника и приправника.